

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/10/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010300
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2116010300.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného Y. M., nar. XX.XX.XXXX v K., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2016, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 10.08.2017, sp. zn. 1T/4/2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.02.2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného Y. M., nar. XX.XX.XXXX v K., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný Y. M. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2016, na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia po tom, ako mu bol rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 06.06.2012 sp. zn. 20P/55/2012 zverený do osobnej starostlivosti syn S. M., nar. XX.XX.XXXX, až do mája roku 2014, kedy sa zo spoločnej domácnosti v Y. na ulici J. E. XX a neskôr na N. ulici X jeho syn odsťahoval, tento fyzicky aj psychicky týral tak, že ho bez príčiny trestal, bil, hrubo a vulgárne mu nadával, ponižoval ho, nútil ho opakovane aj v čase osobného voľna upratovať domácnosť, variť, prať a starať sa o jeho dve maloleté dcéry z druhého manželstva, zakazoval mu vychádzky, ponechával si synove peniaze, ktoré zarobil na praxi a brigádach, počas toho ako bol často pod vplyvom alkoholu, ho sácal, kopal na zemi a spôsobil mu rôzne modriny, čím u svojho syna S. M. vyvolal príznaky syndrómu týraného a zanedbávaného dieťaťa - regres vo vývine, výrazne úzkostno - depresívne ladenie osobnosti, zníženie sebavedomia až s potlačením sebaúcty a celkovú psychickú vyčerpanosť.

Za to mu bol uložený trest podľa § 208 odsek 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j/ Trestného zákona a § 38 odsek 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmieniene odložený za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému pri určení probačného dohľadu ustanovila skúšobná doba v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 4 písm. g/ Trestného zákona bola obžalovanému uložená zároveň aj primeraná povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Okresný súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 93-98 spisu.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovnej lehote podal odvolanie obžalovaný č.l. 78 spisu.

Prokurátor okresnej prokuratúry sa vzdal práva na podanie odvolania.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že má za to, že v konaní nebolo preukázané, že by spáchal skutok tak, ako je to uvedené v obžalobe a neexistuje žiadny priamy a relevantný dôkaz, ktorý by potvrdil, že skutok spáchal ktorý sa mu kladie za vinu. Má za to, že okresný súd svoje presvedčenie v napadnutom rozsudku zdôvodnil svojimi úvahami neplynúcimi a nepodloženými z vykonaného dokazovania.

Ku skutku uviedol, že uznaný bol za vinného len na základe výpovede poškodeného S. M. a výpovedi svedkov, ktorí iba sprostredkovane reprodukovali výpoveď poškodeného. Ani jeden zo svedkov nebol prítomný pri žiadnom údajnom čine, ktorý vo svojej výpovedi opísal poškodený S. M., neexistuje teda žiadny priamy a relevantný dôkaz, ktorý by ho usvedčoval zo spáchania skutku, ktorý je uvedený v obžalobe. Pokiaľ ide o výpoveď svedka Mgr. S. G. na hlavnom pojednávaní tento taktiež uviedol, že nebol prítomný nijakého fyzického kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným a všetky skutočnosti, ktoré uviedol vo svojej výpovedi, sa dozvedel len sprostredkovane od poškodeného.

Uviedol, že žiaden zo svedkov nevidel žiadne znaky po údajnom fyzickom napadnutí. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne MUDr. Y. S. na hlavnom pojednávaní, ktorá jednoznačne uviedla, že nikde na poškodenom nevidela známky týrania a ani iné, že ho niekto bije. Zároveň dodala, že nevidela na poškodenom známky depresie ani sa poškodený nestožoval pričom jej pripadal, že mal všetko na háku. Poškodený sa jej nikdy nestožoval na úzkostné stavy, problémy so spaním nikdy nemal, emocionálne rozladený a nebolo na ňom vidieť takúto balanciu.

Rovnako poukázal aj na výpoveď Z. N. zo dňa 03.11.2014, ktorá uviedla, že nikdy nevidela resp. nikdy poškodený nehovoril, že ho otec bije alebo mu nejako inak fyzicky alebo psychicky ubližuje. Zároveň uviedla, že poškodený nikdy nemal žiadne modriny či stopy po bitke. Svedkyňa dodala, že počas vzťahu s poškodeným ju kontaktoval obžalovaný a zaujímal sa o syna, pýtal sa kde je, či spí u nej a dal jej aj telefónne číslo lebo ho zaujímal, či sa poškodený nikde inde nefláka. Svedkyňa tiež vypovedala, že si myslí, že poškodený to veľmi nafúkol, že mu otec robí zle ale, že to bolo z jeho strany iba také odpútavanie pozornosti.

Z výpovede svedkyne D. M. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v čase keď býval poškodený u nej tak kradol, klamal, utekal z domu, boli s ním aj školské problémy, lebo nechodil do školy, kradol doma u starkej a preto sa s obžalovaným dohodli, že ho dajú do opatery.

V závere odvolania uviedol, že napadnutý rozsudok pôsobí po jeho prečítaní v prvom veľmi presvedčivo vo vzťahu k vine, o spáchaní skutku, po bližšom zamyslení sa jeho obsahu je však jednoznačné, že síce obsahuje množstvo úvah, ktorými okresný súd dospel k rozhodnutiu avšak obsahom jeho úvah nie je spôsob akým k nemu dospel, aké myšlienkové pochody ho viedli k jeho rozhodnutiu ale obsahom množstvo úvah ktorými vyplňal medzery vo vykonanom dokazovaní nakoľko bez nich by nepriame dôkazy zabezpečené v trestnom konaní netvorili ucelený a logický reťazec dôvodiaci jeho odsúdenie ale mali by iba jednotlivé obhajobou spochybnené indicie za existencie ktorých by jednoznačne nemohlo dôjsť k jeho odsúdeniu. Má za to, že práve takéto hodnotenie súdu zakladá arbitrárnosť napadnutého rozsudku nakoľko je z neho zrejmé, že všetky úvahy okresného súdu vyplývajúce medzery vo vykonanom dokazovaní sú jednoznačne vedené vyhodnotenú v jeho neprospech za účelom jeho zapadnutia do neucelenej štruktúry indicie.

Spravodlivé meritórne rozhodnutie súdu má komplexné dokazovanie orgánov činných v trestnom konaní v zmysle § 2 odsek 10 Trestného poriadku umožniť v prípade dôkaznej núdze rozhodnutie podľa zásad dôkazného bremena, teda pri pochybnostiach v prospech obžalovaného, čo znamená v neprospech obžaloby. Spravodlivé je, aby každý kto spáchal trestný čin bol za jeho spáchanie odsúdený a primerane potrestaný ale len vtedy resp. v takom rozsahu v ktorom mu je vina dokázaná v konaní pred súdom. V tomto konaní rozhoduje súd ako nestranný orgán a zodpovednosť za dokázanie skutku, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu nesie prokurátor (rozhodnutie NS SR zo dňa 2.4.2014 sp.zn.2Tos4/2014).

V závere žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a postupom podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku rozhodol a oslobodil ho spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku.

Verejné zasadnutie krajský súd vykonal za prítomnosti obžalovaného, obhajcu obžalovaného a krajského prokurátora.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť nakoľko rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné a správne.

Obhajkyňa obžalovaného sa na verejnom zasadnutí pridriavala písomne podaného odvolania zo dňa 25.09.2017 a navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodil.

Obžalovaný sa pridriavala písomne podaného odvolania.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

- 1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.
- 3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že
 - a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
 - b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
 - c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku § 316 odsek 3 Trestného poriadku a na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie.

Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou, v zákonom stanovenej lehote a nie je dôvodné.

Z obsahu spisového odvolací súd zistil, že :

? prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave podala dňa 15.02.2016 podľa § 234 odsek 1 Trestného poriadku obžalobu na Y. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2016;

? okresný súd vo veci určil termín hlavného pojednávania na ktorom vypočul obžalovaného Y. M., poškodeného S. M., znalkyňu PhDr. Zuzanu Bielikovú, svedkov Mgr. S. G., Z. J., Mgr. Z. I., Mgr. L. X., Mgr. L. L., Mgr. I. G., MUDr. Y. S., S. Z., D. M., ako aj prečítal výpoveď svedkyne Z. N. a oboznámené listinné dôkazy nachádzajúce sa v spisom materiáli;

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnení skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom.

Pokiaľ ide o výrok o vine v konaní ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku odvolací súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a zachovanie práva obžalovaného na obhajobu. Okresný súd pri dodržaní procesného postupu správne zistil skutkový stav veci, vykonal úplné dokazovanie a dôsledne prebral všetky dôkazy dokumentované v prípravnom konaní tak, že z hľadiska dodržiavania zásad obsiahnutých v ustanovení § 2 ods.10 Trestného poriadku treba konštatovať, že neexistuje žiadny relevantný dôkaz, ktorý by nebol v napadnutom konaní vykonaný.

Následne okresný súd všetky zákonné vykonané dôkazy v intenciách § 2 odsek 12 Trestného poriadku správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne a tak dospel k úplným správnym a skutkovým záverom.

Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami obsiahnutými v ustanovení § 168 odsek 1 Trestného poriadku podrobne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti mal za preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, ktoré skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov najmä, ktoré si vzájomne odporovali a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný Y. M. spáchal skutok v rozsahu v skutkových zistení napadnutého I. stupňového rozsudku. Z tohto dôvodu si všetky závery I. stupňového súdu osvojuje a keďže sa s nimi stotožňuje v celom rozsahu na ne ako na správne odkazuje.

Aj odvolací súd z vykonaného dokazovania mal preukázané, že obžalovaný potom, ako mu bolo rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 06.06.2012 sp. zn. 20P/55/2012 zverený do osobnej starostlivosti syn S. M. až do mája roku 2014, kedy sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval, tento fyzicky a psychicky týral tak, že ho bez príčiny trestal, bil, hrubo a vulgárne mu nadával, ponižoval ho, nútil ho opakovane aj v čase osobného voľna upratovať domácnosť, variť, prať a starať sa o jeho dve maloleté dcéry z druhého manželstva, zakazoval mu vychádzky, ponechával si synove peniaze, ktoré zarobil na praxi a brigádach, počas toho ako bol často pod vplyvom alkoholu ho sácal, kopal na zemi a spôsobil mu rôzne modriny, čím u svojho syna S. M. vyvolal príznaky syndrómu týraného a zanedbaného dieťaťa - regres vo vývine výrazne úzkostno-depresívne ladenie osobnosti, zníženie sebavedomia až s potlačením sebaúcty a celkovú psychickú vyčerpanosť.

Uvedené skutkové zistenia vyplývajú najmä z výpovede poškodeného, ktorý svojou výpoveďou usvedčil obžalovaného zo spáchania skutku. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania na tejto nechcel nič zmeniť.

Výpoveď poškodeného je podporená najmä závermi znaleckého posudku znalkyne PhDr. Zuzany Bielkovej, ktorá bola osobne prítomná pri výpovediach tak obžalovaného ako aj poškodeného na hlavnom pojednávaní pričom sa na hlavnom pojednávaní pridržiavala záverov svojho znaleckého posudku (č.l. 104-106 spisu) a zo záverov jej znaleckého posudku vyplynulo, že u poškodeného nezistila motivačné tendencie k nehovoreniu pravdy resp. ku krivej výpovedi. Prežitie udalosti, ktoré súvisia s vyšetrovanou vecou spôsobili u poškodeného regres vo vývine, výrazné úzkostno-depresívne ladenie osobnosti, zníženie sebavedomia, miestami až s potlačením sebaúcty a aktuálne celkovú psychickú vyčerpanosť, pričom ide o príznaky syndrómu týraného a zanedbávaného dieťaťa. U poškodeného sa prejavujú v sociálno-adaptačnej a v emočnej oblasti. V prípade, že by poškodený žil v harmonickom, láskyplnom prostredí, je predpoklad, že sa uvedených ťažkostí zbaví. Taktiež znalkyňa skonštatovala, že z psychologickéj stránky je správanie obžalovaného voči poškodenému charakterizované ako ťažké príkorie, ktoré spôsobuje ujmu na psychickom zdraví.

Na podporu tvrdení poškodeného je potrebné poukázať na výpoveď svedka Mgr. S. G., ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený mu ukázal fotografiu na ktorej boli odtlačené prsty na krku, malo ísť o situáciu kedy obžalovaný škrtil poškodeného. Túto fotografiu však už nemá k dispozícii nakoľko vymenil mobilný telefón.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov, ktorí tvrdili resp. poukazovali na negatívne správanie poškodeného ako sú krádeže, požívanie alkoholických nápojov a podobne, je potrebné uviesť, že išlo o dôsledky, ktoré vyplynuli z toho, že od 7 rokov až do 15-tich rokov išlo o zanedbávanie poškodeného a od 15-teho roku začalo napalovanie ťažších problémov, ktoré viedli k rozvoju syndrómu týranej osoby.

Odvolačný súd zároveň dodáva, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Za tejto dôkaznej situácie okresný súd v žiadnom smere nepochybil, keď protiprávne konanie obžalovaného Y. M. právne kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona v znení účinnom do 01.01.2016.

Podľa súdnej praxe pod pojmom „týra osoba“ v zmysle § 208 Tr. zákona je potrebné rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo zverenou osobou, ktorým páchatel so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Také konanie sa však musí vyznačovať určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby blízkej osobe alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví, ale musí ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolesťivosť pociťuje ako ťažké príkorie (R20/1984).

Navonok domáce násillie pôsobí ako rodinná roztržka, ale nie je s ňou totožná, lebo má mnoho odlišností. U rodinných roztržiek bývajú obidve strany čiastočne vyrovnané, ale pri domácom násillí je asymetrický vzťah medzi násillníkom a obeťou. Vtedy, ak má dotyčný násillník pocit, že má právo niekoho trestať, kontrolovať a využíva svoju prevahu (finančnú alebo fyzickú), tak už nejde o hádku. Medzi základné znaky domáceho násillia patrí to, že má stúpajúcu tendenciu, opakuje sa, trvá dlhodobejšie, samo od seba neprestane a odohráva sa v súkromí. V praxi rozoznávame viacero druhov násillia - brachiálne, psychické, sexuálne, ekonomické a sociálne.

Medzi typické charakterové znaky obeť domáceho násillia patrí to, že obeť je nesamostatná a nedokáže sa brániť, zvýšená závislosť na násillníkovi, prejavuje sa naučená bezmocnosť, sabaobviňujúce tendencie, sebadeštruktívne reakcie, zvýšená ochota vyhovieť druhým, najmä agresorovi, stráca výhľad do budúcnosti, málo prežíva radosť, zvýšená podráždenosť, tendencia ospravedlňovať správanie násillníka, ľutovať ho, vytráca sa schopnosť spontánneho správania a podobne.

Súd I. stupňa nepochybil ani v postupe, ktorým dokazoval skutočnosti potrebné pre ukladanie trestu. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho predchádzajúci spôsob života, jeho povosť ako aj všetky ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil na základe akých skutočností dospel k rozsahu priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností pričom správne v tomto smere aplikoval ako poľahčujúcu okolnosť § 36 písm. j/ Trestného zákona to znamená, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, priťažujúcu okolnosť nezistil. Správne vyhodnotil vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností keď dôsledne posúdil všetky okolnosti plynúce nielen z ustanovenia § 36 písm. j/ Trestného zákona ale § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona. Po takto upravenej trestnej sadzby bolo potrebné postupovať pri ukladaní trestu odňatia slobody v rozpätí trestnej sadzby od 3 rokov do 6 rokov a 4 mesiace odňatia slobody. Obžalovanému bol takýmto postupom správne uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon mu podmiennečne odložil s probačným dohľadom nad jeho správaním v trvaní 3 rokov. Zároveň správne postupoval, keď v zmysle § 51 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 51 odsek 4 písm. g/ Trestného zákona uložil obžalovanému primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súvislosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborným programom sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Bude na obžalovanom, aby počas skúšobnej doby preukázal snahu po náprave a viedol riadny život.

Odvolačný súd konštatuje, že uložený trest odňatia slobody je vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, osobou obžalovaného, možnosť jeho nápravy dostatočným postihom, pričom splní účel trestu požiadavke individuálnej a generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného k hodnoteniu dôkazov a skutkových záverov, tieto odvolací súd nepovažoval za dôvodné, pričom tieto sú v podstatnej časti len opakovaním argumentácie uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa súd I. stupňa vysporiadal. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavne neodôvodnenosti alebo arbitrálnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa, ktorý v odôvodnení rozhodnutia podrobne rozviedol dôkazy usvedčujúce obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku a jeho skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní,

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého rozsudku, krajský súd odvolanie obžalovaného Y. M. v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.